

Спецвипуск. – Київ: КНУТД, 2018. – 396 с. (С. 86-98).

3. Mykola Denysenko, Alona Melnyk, Zorina Shatskaya, Olena Budiakova International regulatory experience business activity // M. Denysenko, A. Melnyk, Z. Shatskaya, O. Budiakova. – Research and Innovation: Collection of scientific articles. – Yunona Publishing, New York, USA. – 2019. – 200 p. – p. 55-58. – Режим доступу: <http://conferencii.com/files/archive/2019-02.pdf> – 2019. – 200 p. – p. 55-58.

4. Сучасні проблеми економічного розвитку України: монографія / за ред. О. В. Ольшанської, А. О. Мельник, Т. Є. Воронкової – К. : ТОВ «ДКС центр», 2018. – 184 с.

5. Денисенко М. П. Сучасні стратегії управління персоналом підприємств [Електронний ресурс] / М. П. Денисенко, О. Ю. Будякова // Приазовський економічний вісник. – 2018. – № 5(10). – 450 с. (С.175-181).

6. Мельник А. О. Адаптивне управління підприємством в умовах конкурентного середовища / А. О. Мельник // Вісник Хмельницького національного університету. – 2005. – № 5. – С. 157–162.

УДК 377.091.313

Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Шацька М.С.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ІНТЕГРАЦІЙНІ ФОРМИ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР В ГЛОБАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Термін інтеграція (від латинського integration – відновлення, заповнення цілого) введено у наукову термінологію на початку 40-х років ХХ століття. У сучасному світі процеси інтеграції є домінуючими і застосовуються по відношенню до різних аспектів міжнародних відносин, а саме: міжнародна торгівля, міжнародний рух капіталів, фінансовій сфері та інше.

Поняття «інтеграція» означає отримання цілого з яких-небудь частин.

Серед фахівців немає однозначності щодо визначення цього терміна. Так, в економічній науці існує думка, що в основу інтеграції закладено економічні процеси, які розвиваються на основі інтернаціоналізації всього суспільного життя та прискорюються науково-технічним прогресом, зростанням взаємозалежності народів і держав [4, с.76].

За сферами діяльності інтеграція може бути: економічна, політична, військова. Світовий досвід переконливо показує: економічне інтегрування не тільки можливо, але і неминуче між країнами, які досягли в своєму техніко-економічному розвитку високих ступенів індустріалізації і здатними виробляти широкий асортимент готових виробів, що є основою для інтенсивного розподілу праці і товарообміну між країнами [6].

Чим більш інтегрована країна, тим вищий її економічний розвиток і рівень добробуту нації [3]. Інтегруватися можуть як країни, так і ринки та суб'єкти ринку, одним з яких є підприємницька структура. Підприємницька структура – це добровільна інтеграція самостійно функціонуючих суб'єктів господарювання різних організаційно-правових форм у єдину цілісну складну відкриту систему, що функціонує у глобалізованому середовищі з метою розробки та комерціалізації інноваційної продукції, що підвищує ефективність діяльності та прискорює сталий розвиток суб'єктів господарювання, що утворюють підприємницьку структуру [5].

За способом функціонування на ринку виділяють інтегровані та не інтегровані підприємницькі структури.

Сучасна підприємницька структура – це система економічних, соціальних, політичних та духовних відносин, що пов'язані з задоволенням комплексу потреб власників і співробітників шляхом взаємодії з зовнішнім середовищем, заснованого на взаємозв'язку процесу розвитку зі створенням нових комбінацій факторів виробництва, нових продуктів, ринків, технологій [2, с.66]. Така підприємницька структура є не інтегрованою.

Ускладнення умов господарювання призводить до об'єднання різних підприємницьких структур в більші, гнучко пристосуватись до ринкових змін,

розвиватись в умовах конкуренції та впливу глобалізаційних викликів. В результаті на ринку створюються так звані інтегровані підприємницькі структури. Вхідження окремої підприємницької структури в інтегровану, не перешкоджає подальшому розвитку першої. За визначенням Горбачевської О.В. інтегрована підприємницька структура – це об'єднання самостійно функціонуючих суб'єктів господарювання різних організаційно-правових форм у єдину цілісну систему економічних і фінансових взаємозв'язків з метою отримання синергетичного ефекту та набуття конкурентних переваг [1, с. 166-170].

Підприємницькі структури на добровільних засадах об'єднують свою інноваційну, виробничу, маркетингову, постачальницько-збутову, фінансову та соціальну діяльність. В Україні найбільш поширеними формами об'єднання підприємств є: асоціація, корпорація, консорціум, концерн та холдинг, які теж можна розглядати, як підприємницькі структури, за умови здійснення ними підприємницької та інноваційної діяльності.

Інтеграція підприємницьких структур може відбуватися у таких напрямках: горизонтально; вертикально; конгломератно. Горизонтальна інтеграція – інтеграція підприємницьких структур та/або підприємств в середині однієї галузі з утворенням однієї нової структури. Вона може бути результатом добровільного об'єднання, злиття або поглинання.

Вертикальна інтеграція відбувається також в результаті добровільного об'єднання або злиття та поглинання декількох структур на місцевому, регіональному та міжнародному рівнях.

Конгломератна інтеграція є результатом одночасного використання як горизонтальної, так і вертикальної інтеграції декількома структурами. В результаті підприємницька структура стає лідером в галузі і розширює свою діяльність в міжнародних масштабах. Такий тип інтеграції притаманний транснаціональним корпораціям, які мають штаб квартиру та розгалужену структуру філій у провідних країнах світу.

Література

1. Горбачевська О. В. Розвиток інтегрованих підприємницьких структур в економічній системі України // О. В. Горбачевська. – Актуальні проблеми економіки. – №5(155). – 2014. – с. 166-170.
2. Кочубей Р. В. Содержание понятия «предпринимательская структура» // Р. В. Кочубей. – Менеджмент и маркетинг инноваций. – 2012. – №1. – С. 64-68. – с.66
3. Мельник А. О. Україна у світових інтеграційних процесах // А. О. Мельник. – Економіка і фінанси. – №3. – 2014. – Режим доступу: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/6872/1/20170801_309.pdf.
4. Футало Ю. Р. Дефініція інтеграції, як чинник розвитку національної економіки // Ю. Р. Футало. – Науковий вісник Мукачівського державного університету. – 2016. – С.76-80.
5. Шацька З. Я. Сутність дефініції поняття «підприємницька структура» та підходи до її трактування // З. Я. Шацька. – Вісник КНУТД. – №6. – 2018.
6. Шиков Ю. В. Интеграционные процессы на пороге XXI века. Почему не интегрируются страны СНГ // Ю. В. Шиков. – 42 с.

УДК 658:005.332.4

Будякова О.Ю., к.е.н.
Яковенко П.В.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

В даний час проблема підвищення конкурентоспроможності підприємства стає все більш інтенсивною. У ринкових умовах неможливо досягти постійного успіху в підприємницькій діяльності, якщо ви не плануєте його ефективного розвитку, не розкриваєте інформацію про перспективи та можливості, про стан цільових ринків, про позиції конкурентів та